

מסכת מעשרות

פרק ד משנה ב

תִּינוּקוֹת שֶׁטָּמְנוּ תְּאֵנִים לְשַׁבָּת, וְשִׁכְחוּ לַעֲשֹׂר, לֹא יֵאָכְלוּ
לְמוֹצָאֵי שַׁבָּת עַד שֶׁיַּעֲשֹׂרוּ. כֹּלְכֶלֶת שַׁבָּת, בֵּית שֹׁמַרְיָן
וּבֵית הַלֵּל מְחִיבִין. רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר, אִם הִלּוּקֵט אֶת הַכֹּלְכֶלֶה
לְשִׁלֹּחַ לַחֲבֵרוֹ, לֹא יֵאָכֵל עַד שֶׁיִּתְעַשֵּׂר: